

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Ὅπως αἱ πλεῖσται νόσοι οὕτω καὶ ἡ ἐγκατάλειψις καὶ ἀντ' αὐτῆς ἡ παντελής ἀπώλεια τῶν ἐθνῶν ἀρχίζει ἀπαρατηρήτως μικρὸν κατὰ μικρόν. «Τοῦτο τὸ καθεστὼς τοῦ ἔθνους ἡμῶν, λέγουν κατ' ἀρχάς, δὲν εἶναι τόσο καλόν, ὅσον τὸ τῶν ξένων. Λοιπὸν ἡμποροῦμεν νὰ κάμωμεν κάμμιὰ φορὰ χρήσιν τοῦ ξένου ἀντὶ τοῦ ἰδιοῦ μας.» Ἄλλ' ἡ κάμμιὰ αὕτη φορὰ γίνεται σιγὰ σιγὰ συνήθεια καὶ τέλος ἐκβάλλει ὅλως διόλου τὸ ἐθνικόν. Ὅταν δὲ ἡ πράξις αὕτη γίνη καὶ ἐπὶ ἄλλου καὶ ἐπὶ ἄλλου ἐθίμου καὶ ἐθνικοῦ χαρακτηριστικοῦ, συμβαίνει κατὰ μικρὸν ὥστε ἐν τέλει ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου γνησίου ἔθνους μετὰ τῶν γνωρισμάτων καὶ χαρακτηριστικῶν αὐτοῦ νὰ ἔχωμεν πλησίον μας ἄλλο ἔθνος, ξένον πρὸς τὴν γλῶσσάν του καὶ τὴν ἱστορίαν του. Οὕτως ἄρα πᾶσα ἐγκατάλειψις ἰδίου χαρακτηριστικοῦ καὶ παραλαβὴ ξένου ἀντὶ τοῦ ἐγχωρίου, εἶναι κατ' ἀλήθειαν ἐγκατάλειψις μέρους τινὸς τῆς φύσεως αὐτοῦ τοῦ ἔθνους.

Ἄλλ' ὁμως ἔνεκα πολλῶν καὶ διαφόρων λόγων καὶ ἰδιαιτέρως ἔνεκα τῆς μεγάλης συγκοινωνίας τῶν λαῶν πρὸς ἀλλήλους, ἡ γενικὴ αὕτη ἀλήθεια ὑπέκυψεν ἤδη εἰς πολλοὺς πανταχοῦ περιορισμοὺς καὶ ἐξαιρέσεις. Οὕτω τὰ ἐνδύματα πάντων τῶν πολιτισμένων λαῶν τείνουν νὰ γίνον ὁμοιόμορφα, ὁμοίως οἱ χοροί, αἱ καλαὶ τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι, ἔπειτα ἡ βιομηχανία κλπ. κλπ. Τὸ ἐνδύμα δὲν κάμνει τὸν καλόγηρον, διδάσκει Ἰταλικὴ παροιμία· λοιπὸν λέγομεν καὶ ἡμεῖς οὐδὲ ἡ φουστανέλλα τὸν πατριώτην, οὐδὲ οἱ βράκες τὸν Κρητικόν. Ἐπειτα παρατηρεῖται ὅτι δὲν ἡμποροῦμεν ν' ἀνταγωνισώμεθα ὡς πρὸς τὴν βιομηχανίαν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Δύσει, ὅταν ἐκεῖνοι ἔχουν ἀναπτύξῃ αὐτὴν καὶ τελειοποίησιν τόσο πολὺ, ἡμεῖς δὲ ἀντὶ νὰ φιλοτιμώμεθα νὰ παρακολουθοῦμεν αὐτοὺς μένωμεν εἰς τὰ ἀρχαιοθὲν παραδοθέντα. Ἐμμονὴ εἰς τὰ καθεστῶτα θὰ ἐσήμαιεν ἐδῶ οἰκονομικὴν καταστροφὴν.

Ἄλλ' ἂν οὕτως ἀνάγκη ἀναπόφευκτος ἐπιβάλλῃ εἰς ἡμᾶς ν' ἀφήσωμεν μερικά ἢ καὶ πολλὰ ἐκ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν χαρακτηριστικῶν, ἄλλη ἀνάγκη ἐπίσης μεγάλη καὶ ἀναπόφευκτος ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς, ἂν ἐννοοῦμεν νὰ σωθῶμεν ὡς ἔθνος καὶ ὄχι ὡς Ἑβραῖοι ἀπάτριδες, ἐπιβάλλει, λέγομεν, τὴν διάσωσιν ἐκείνων τῶν κυρίων χαρακτηριστικῶν, ὅσα ἀποτελοῦσι τὴν κυρίαν βάσιν τοῦ ἐθνισμοῦ ἡμῶν· τοιαῦτα δὲ εἶναι πρῶτον μὲν ἡ θρησκεία καὶ γλῶσσα ἡμῶν, ἔπειτα δὲ τὰ ἀγνὰ τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας ἥθη καὶ ἔθιμα, ἡ τῶν τέκνων καὶ ἀδελφῶν φιλοστοργία κλπ. Ἐπὶ τῶν σπουδαιωτάτων τούτων ζητημάτων πᾶσα μὲν ὑποχώρησις σημαίνει ἤτταν, πᾶσα δὲ ἐγκατάλειψις Ἑθνικὸν θάνατον.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Ζ'

(Ματθαίου Κεφ. ιε' 14—23)

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνθρώπος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων. Κύριε ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἀπίστος καὶ διεστραμμένη,¹ ὥς πότε² ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ὥς πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε· Καὶ ἐπετίμησεν³ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον καὶ ἰάθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν⁴ εἶπον. Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν. Ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως⁵, ἐρεῖτε τῷ ὄρει· τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταθήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν⁶. Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰμὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ⁷. Ἀναστρεφόμενων δ' αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπου καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

Σημειώσεις.

1) Ὡ γενεὰ ἀπίστος καὶ διεστραμμένη—ἀναφέρεται πρὸς τοὺς ἀποστόλους, τοὺς μὴ δυνάμεν νὰ ἔχωσιν ἀρκούσαν εἰς θαυματουργεῖν πίστιν, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀπιστοῦντας Ἰουδαίους. 2) ὥς πότε—διὰ τούτων ἐκφράζει τὴν ἀγανάκτησιν αὐτοῦ καὶ ἔλεγχον ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ γενεὰ ἐκείνη δὲν ᾔθελε νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ καὶ τοῦ παραδείγματος. 3) Καὶ ἐπετίμησεν—ἐπετίμησεν μὲν τῷ υἱῷ ἀλλὰ δι' αὐτοῦ τῷ δι' αὐτοῦ λαλοῦντι καὶ ἐνεργούντι δαίμονι. 4) Κατ' ἰδίαν—ἰδιαιτέρως. 5) Ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως—ἵνα δηλώσῃ τὴν δύναμιν τῆς πίστεως ἧτις καὶ ἐλαχίστη οὕσα ὡς κόκκος σινάπεως ἐργάζεται μεγάλη. 6) Οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν, —ἔχουσι τὴν θαυματουργὴν πίστιν πάντα καὶ τὰ μᾶλλον ἀδύνατα ἔσονται ὑμῖν δυνατά. 7) Τὸ γένος τοῦτο τῶν ψυχικῶν νοσημάτων ἵνα θεραπευθῇ δεῖται θαυματουργοῦ πίστεως, ἐξεγερμένης καὶ ἐνισχυμένης διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς νηστείας.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ, ΝΗΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ἡ διήγησις τοῦ σημερινοῦ θαύματος ἀκολουθεῖ μετὰ τὴν ἀφήγησιν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου. Εἶχαν καταβῇ ἐκ τοῦ ὄρους ὁ Κύριος καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον πρὸς τὸ μέρος ἐνθα ὁ ὄχλος καὶ αἱ λοιποὶ μαθηταὶ περιέμενον τὸν Ἰησοῦν. Ἐφ' ὅσον οὗτος ἔμενε μετὰ τῶν τριῶν αὐτοῦ μαθητῶν εἰς τὸ ὄρος ἀνθρώπος τις ἔχων τέκνον, τὸ ὁποῖον ἔπασχε δεινὸν νόσημα, παρεκάλει τοὺς ἐννεα μαθητάς τοῦ Σωτῆρος νὰ θεραπεύσωσιν αὐτό, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη

σαν. Μόλις λοιπόν ο δυστυχής πατήρ είδε κατελθόντα από του θρόνου τον Ίησούν τρέχει προς αυτόν, και γονυκλιτής παρεκάλει αυτόν λέγων. Κύριε δέξον το έλεος και την ευσπλαχνίαν σου προς τον υιόν μου τούτον· διότι σεληνιάζεται πάσχων υπό επιληψίας, και είναι εκτεθειμένος εις πολλά κακά όταν καταληφθή υπό του νοσήματος, διότι πολλάκις πίπτει εις το πυρ και πολλάκις εις ύδωρ και διατρέχει τον κίνδυνον εάν μη προληφθῇ ἡ διάσωσις αὐτοῦ, νά καταστραφῇ έντελώς. Καί ἤλθον πρὸς Σε καὶ μὴ εὐράν σε ὠδήγησα αὐτὸν εἰς τοὺς μαθητάς σου, καὶ παρεκάλεισα αὐτοὺς νά τὸν θεραπεύσωσιν καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νά τὸν θεραπεύσωσιν καὶ δι' αὐτὸ καταφεύγω εἰς Σε καθικελεύων ἵνα θεραπεύσης αὐτόν. Ὁ Ίησοῦς ἀκούσας πάντα ταῦτα ἀντ' ἀποκρίσεως στρέφεται πρὸς τοὺς μαθητάς καὶ ἐπιτιμᾷ αὐτοὺς ἐπιτίμησιν σφοδράν. Εἶχεν ἤδη δώση εἰς αὐτοὺς τὴν θεραπευτικὴν ἐξουσίαν, ἥς ἡ ἐνάγκη αὐτῶν πείθει πίστιν ἀκράδαντον. Οἱ μαθηταὶ λοιπὸν εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ σεληνιάζομένου παιδὸς ἐφάνησαν διστάζοντες καὶ μὴ ἔχοντες τὴν ἀπαιτούμενην εἰς τὴν χρῆσιν τῆς δεδομένης αὐτοῖς ἐξουσίας πίστιν· καὶ ἐπιτιμᾷ λοιπὸν αὐτοὺς ὁ Σωτὴρ ἀλλὰ διὰ φράσεως γενικῆς, δυναμένης νά περιλάβῃ καὶ πάντα ἄλλον τὴν αὐτὴν ἑλλειψιν πίστεως ἔχοντα. Ὡς γενεᾶ, ὡς ἄνθρωποι ἠθικῶς ἐκτελειούμενοι καὶ θελήσιν ἀσθενῆ ἔχοντες, ὥστε νά μὴ ἔχετε πίστιν ἰσχυράν, ἀλλὰ νά φαίνεσθε πάντοτε ἄπιστοι· ὥς τότε καὶ εἶμαι ἐν μέσῳ ὑμῶν ἀμέσως ἐπηρεάζων καὶ ἐνισχύων τὴν πίστιν ὑμῶν, ὥς τότε ὅ' ἀνέχωμαι ὑμᾶς οὕτως ἀσθενεῖς τὴν πίστιν, καὶ μὴ πειθομένους εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ εἰς τὸ παράδειγμα ὑπερπάρχω εἰς ὑμᾶς; Καὶ ἵνα δείξῃ δικαίαν τὴν ἐπιτίμησιν, καὶ ἵνα δείξῃ ὅτι δὲν ἦτο ἀνίατος ἡ νόσος, ἀλλ' ἐξ αἰτίας αὐτῶν δὲν ἐθεραπεύθη, λέγει πρὸς αὐτοὺς. Φέρετέ μοι τὸν νοσοῦντα παῖδα ἐδῶ. Διότι ἔχρι τῆς ὥρας ἐκείνης δὲν εἶχε προσαχθῇ πρὸς τὸν Ίησούν ὁ παῖς, ἀλλ' ἴστατο ἐκεῖ που πλησίον περιμένων πεινῶν τὴν ἐκδοσιν τῆς παρακλήσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν Ίησούν. Καὶ ὠδήγησαν τὸν πάσχοντα παῖδα εἰς τὸ μέρος ὅπου ἴστατο ὁ Κύριος. Ὁ Ίησοῦς γινώσκων ὅτι ὁ παῖς διετέλει υπό τὸ κράτος τοῦ δαιμονίου ἐπειτίμησεν αὐτὸ διατάξας αὐτὸ ἐντόνας νά ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ παιδὸς καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν γενομένην ἐπιτίμησιν ταύτην ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ παιδὸς τὸ δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὴν τοιαύτην θεραπείαν νοσήματος, ὑπερ αὐτοὶ ἐφαντάσθησαν ἀθεράπευτον, ἔχοντες δὲ ζωὴν ἐν ταῖς ἀκοαῖς αὐτῶν τὴν ἐπιτίμησιν τοῦ Σωτῆρος καὶ ἐντροπόμενοι καὶ ἀπορῶντες πλησιάζουσιν ἰδιαιτέρως τὸν Ίησούν, καὶ μετὰ συστολῆς ἀλλὰ καὶ μετὰ παραπόνου ἐρωτῶσι τὸν Ίησούν. Διὰ τί ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νά ἐκβάλωμεν τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τοῦ παιδὸς; Ὁ Ίησοῦς εἶπεν εἰς αὐτοὺς. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον δὲν ἠδυνήθητε νά θεραπεύσητε αὐτόν εἶναι ἡ ἀπιστία ὑμῶν, διότι δὲν ἔχετε πεποιθήσιν εἰς τὴν δεδομένην ὑπ' ἐμοῦ εἰς ὑμᾶς θαυματουργικὴν δύναμιν. Λέγω δὲ τοῦτο διότι τί εἶναι ὁ κόκος συνάπας, καὶ τί εἶναι τὸ ὅρος τοῦτο; Τὸ μὲν ἐλάχιστον τὸ δὲ ἀναλόγως μέγιστον· λοιπὸν, εάν ἔχετε πίστιν ἐλάχιστην, ὡς ὁ κόκος τοῦ συνάπας δύνασθε νά ἐπιτελέσητε τὰ μέγιστα, δύνασθε νά εἴπητε εἰς τὸ ὅρος τοῦτο, πῆγαινε ἀπ' ἐδῶ ἐκεῖ, καὶ τὸ ὅρος θά ὑπακούσῃ εἰς τὸ πρόσταγμα ὑμῶν καὶ θά μεταβῇ. Τοῦτο φαίνεται ἀδύνατον. Ἐάν ἔχετε πίστιν οὐδὲν ὅ' ἀποβῇ εἰς ὑμᾶς ἀδύνατον καὶ ἀκατόρθωτον. Τοῦτο δὲ τὸ γένος τῶν ψυχικῶν νοσημάτων δὲν θεραπεύεται παρὰ διὰ νηστείας καὶ προσευχῆς ἐκείνων οἵτινες ἔχουσιν τὴν ἐξουσίαν τοῦ θαυματουργεῖν, διότι διὰ τῶν δύο τούτων μέσων ἐξεγείρεται ἰσχυρὰ ἡ πίστις, καὶ μεταδίδεται ἡ θαυματουργικὴ χάρις, καὶ τὰ προκαλοῦντα τὰς νόσους δαιμόνια φεύγουσιν ἀμέσως διατασσόμενα

μένα υπό τῆς μετὰ πίστεως ἐπιτασσούσης θαυματουργικῆς χάριτος. Μετὰ τὸ θαῦμα τοῦτο οἱ μαθηταὶ καὶ ὁ Σωτὴρ διέμενον ἐν Γαλιλαίᾳ. Τότε εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ίησοῦς, τὸ δεύτερον ἦδη, ὅσα ἐμελλον νά συμβῶσιν εἰς αὐτὸν ἀνερχόμενον μετ' ὀλίγον εἰς Ἱερουσόλυμα, ἵνα προπαρασκευάσῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς τὸ νά ὑπομείνωσι πιστοὶ εἰς αὐτόν καὶ ἐν τῇ διωγμῷ. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὅτι θετικῶς, ὡς ἐάν εἴναι ἡ ὥρα αὐτή, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νά παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, ὁ ἄθλιος ὡς κακοῦργος καὶ οἱ ἄνθρωποι θ' ἀποκτείνωσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ θά ἐγερθῇ.

Τίς ἡ δύναμις τῆς νηστείας καὶ τῆς προσευχῆς; Πῶς ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν ψυχικῶν ἰδίᾳ δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου ἡ νηστεία, καὶ συντελεῖ εἰς τὸ νά καθιστᾷ καρποφόρον τὴν προσευχήν; Μόνον ὁ ἀληθὺς νηστεύων δύναται νά ἐννοήσῃ. Δὲν ἔχει ἡ νηστεία σκοπὸν μόνον τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν τὴν ἐξουδετέρωσιν. Ὅχι. Ἀλλὰ κυρίον σκοπὸν ἔχει τὸν καθαρισμὸν τῆς ψυχῆς ἀπὸ πάσης ὕλικῆς ἐπιδράσεως καὶ τὴν ἀνύψωσιν αὐτῆς. Ὁ νηστεύων ἐν πρώτοις αἰσθάνεται ἀνεγειρομένην ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ταπεινῶσιν τοιαύτην, ὥστε καθίσταται δεκτικὸς πάσης ἀρετῆς. Ἡ ταπεινότης ἐκείνη ἐξαντλεῖ πᾶσαν ἐγωϊστικὴν δύναμιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Ὁ ἄνθρωπος ἐννοεῖ τὴν σμικρότητα αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ διαθερμαίνουμένη ἐκπέμπει φλόγας ἀγάπης, αἱ ὁποῖαι ἐξαγνίζουσι καὶ συναισθηματικά, καὶ διανοήματα, καὶ ὅλον ἐν γένει τὸν ἄνθρωπον. Ἐπιζητεῖ τὴν ἐπικοινωνίαν πρὸς τὸν Θεὸν ὁ νηστεύων· εὐρίσκει ἀνακούφισιν ἐν τῇ προσευχῇ. Αἰσθάνεται τελείως τὴν δύναμιν τῆς προσευχῆς καὶ γινώσκων ἐντελῶς διὰ τῆς ταπεινώσεως ἡ ὁποία ἀναπτύσσεται ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀπ' ἐνός μὲν τὴν ἀμαρτωλὸν αὐτοῦ κατὰστασιν, ἀπ' ἐτέρου δὲ τὸ μέγεθος τοῦ βάρους τῆς ἀμαρτίας, ἐπιδιδώκει τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ βάρους τούτου, καὶ κατορθοῖ ταύτην διὰ τῆς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως. Καὶ ἐφ' ὅσον ἡ νηστεία προχωρεῖ καὶ ἐφ' ὅσον ἡ προσευχὴ ἐργεῖται συνεπίκουρος τῆς νηστείας, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ἡ πίστις πρὸς τὸν Θεὸν ἐνισχύεται, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀγάπης καὶ διαλλαγῆς προβάλλει μαλλὼν ἐπιτακτικῇ καὶ ἀναπόφευκτος. Ὁ ἐν τῇ ἀσκήσει ταύτῃ τελειοποιούμενος δὲν δύναται νά αἰσθανθῇ τὸ μῖσος οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν κυριαρχοῦν τῆς καρδίας αὐτοῦ· δὲν δύναται νά ἰδῇ διανοήματα κακίας καὶ ἀδικίας γεννώμενα ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. Ἡ αὐτοθυσία καὶ ἐθελοθυσία λογίζονται φυσικὰ γεννήματα οὕτω πῶς κατηρτισμένης ψυχῆς. Ἡμερος, πρῶτος, ἀγάθος παρυσιάζει τὸν τύπον τὸν ἀληθῆ τοῦ χριστιανοῦ. Καὶ δὲν εἶναι φανταστικῆς ψυχῆς παραστάσις τῶν ἀγαθῶν τῆς νηστείας ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν. Οὐχί. Ἀλλ' εἶναι ἀληθὴς καὶ πραγματικὴ εἰκὼν ψυχικῆς διαθέσεως, ψυχικῆς καταστάσεως, ἣν παράγει ἐν τῷ μετὰ πίστεως καὶ προσευχῆς νηστεύοντι χριστιανῷ, ἡ πνευματικὴ ἀσκήσις αὐτῇ. Δὲν ἐξετάζομεν τὴν νηστείαν ἀπὸ ἀπόψεως ὑγιεινῆς. Ἀλλ' ἀπὸ ἀπόψεως ἐντελῶς πνευματικῆς. Οὐδὲ ἐννοοῦμεν νηστείαν μεταβολὴν εἶδους πολυφαγίας, οὐδὲ ἐννοοῦμεν προσευχὴν τὴν ἀψυχον καὶ νεκρὰν καὶ ἀκατάληπτον ἀκαταλήπτων κειμένων ἀνάγνωσιν, τὴν ἐπὶ ὥρας πολλὰς βομβοῦσαν εἰς τὰ ὦτα, ἀλλ' ἐννοοῦμεν νηστείαν, τὴν μετ' ἐγκρατείας ἀληθοῦς διεξαγομένην, καὶ προσευχὴν τὴν φωνὴν τῆς καρδίας καὶ τῆς ψυχῆς, τὴν ἐξερχομένην ἐκ τῶν ἑσῶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀνερχομένην οὕτω εἰς αὐτὸν τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ. Τοιαύτης μετὰ προσευχῆς νηστείας βέβαιαι συνέπειαι εἶναι αἱ πιστῶς περιγραφόμεναι ἀνωτέρω πνευματικαὶ συνέπειαι, αἵτινες ἐξαγνίζουσι καὶ τρέφουσιν καὶ τελειοποιοῦσι κατὰ Χριστὸν τὸν ἑσῶ ἄνθρωπον, καὶ καθιστῶσιν αὐτὸν δοχεῖον τιμίου τῆς θείας χάριτος, καὶ πάσης ἀρετῆς.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΚΟΥΤΣΟΛΙΟΥ

Ἦμουν παιδί καὶ γέρασα κι' ἄσπρισαν τὰ μαλλιά μου Μόν' δὲν νεροπιάστηκα ποτὲ κι' ἐγὼ καὶ τ' ἄρματά μου, Καὶ τώρα δῶ ἔς τὸ Κουτσολιὸ κόντεψα νά τὸ πάθω· Ἔνας ἐχθρὸς μὲ πρόδωκε πῶς ἐπίασα τὰ σπίτια· Κ' εἶχα μαζί μου μονοχὰ τριακόσια παλληκάρια· Κι' ὁ Ἀδῆ-Πασᾶς σὰν τῷμαθε ἐσῆναξε τ' ἀσκήρια Κ' ἐβγήκε ἀπὸ τὰ Γιάννινα νύχτα μὲ τὸ σκοτάδι, Κ' ἐπῆγε κι' ἐξήμερωσε ἔς τὸ Κουτσολιὸ ταῖς βράχαις. Παρασκευὴ ἐξημέρωνε, κρύα, παταγωμένη. Κι' ἐγὼ ὄντας ἐξῆμνησα εὐρέθηκα κλεισμένος. Κι' ἀκούω τὰ τόπια νά βροντοῦν νά πέφτουν τὰ τουφέκια Ἀπάνω ἀπὸ τὴν ἐκκλησιὰ κι' ἀπὸ δύο τρία σπίτια. Ὅσα μολύβια ρίχναμε πέφτανε σὲ κουράρια. Ἐβάσταξεν ὁ πόλεμος ἀπ' τὴν αὐγὴν ἔς τὸ βράδυ. Σὰ βράδυασε κι' ἀπόσκωπε καὶ πῆγε νά γύρη ὁ ἥλιος, Ὁ Ἀάμπρος Ζήκος κούστηκε σὲ μιὰ ψιλὴ ραχοῦλα: —Γρίβα μου, βάστα τὴ φωτιά, βάστα τὰ μετερίκια, Καὶ φέρνω διαλεχτὰ παιδιά, Λακωνίταις πεντακόσιους. Οἱ Τουῦρκοι δὲν καρτέρησαν νά τοὺς πλακώσῃ ἡ νύχτα Κ' ἐμπήκανε ἔς τὰ Γιάννινα πεζούρα καὶ καβάλλα Πέντε χιλιάδες εἶχαν βγῆ Νιζάμι κι' Ἀδασίταις Κ' ἐπλήρωσαν τὰ δεκατρία ἔς τὸ Κουτσολιὸ τῆς βράχαις...

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Εἰς χώραν γθαμλὴν ταπεινὸς λόφος νομίζεται ὑψηλὸν ὄρος. Τῆς σοφῆς ἀραβικῆς παροιμίας σήμερον μάλιστα καταφαίνεται ἡ ἀλήθεια· ἐν μέσῳ τοῦ οὐτιδανοῦ πολιτισμοῦ τῶν συγχρόνων ἐθνῶν πράξεις ἀσήμενοι ἡ κακοῦργον τῶν Βουλγάρων ἢ τῶν Ρουμάνων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἀνατολῇ ἡρωϊκοὶ ἐνομισθήσαν καὶ εἰς θαυμασμὸν ἐκίνησαν τοὺς ἡλιθίους καὶ ὀνομάσθη ὁ νικῆσας τοὺς ἀπαρτακτούς καὶ κακῶς διοικουμένους Σέρβους λέων τῆς Σλιβνίτσας καὶ ὁ μετὰ τῶν Ρώσων ἐκπορθήσας τὴν Πλεύναν ἐκλήθη μέγας, θαυμάζονται δὲ ὑπὸ τῶν μαρῶν φιλελευθέρων τοῦ κόσμου αἱ κακοῦργιαι τῶν Βουλγάρων ὡς πράξεις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἡρώικαι. Ἡμεῖς ἐπανέστημεν τὴν ἐπιούσαν τῶν γεγονότων τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῶν Ναπολεοντιῶν στρατειῶν. Ἀλλ' ἡ λάμψις ἐκείνων δὲν ἐγενετο φῶς ἡλίου ἀφανίζον τῶν ἀστέρων τὸ φέγγος, δὲν ἡμαῦρωσαν, δὲν κατέστησαν ἀφανῆ τὰ ἔργα τὰ ἡμέτερα τὰ πολεμικὰ καὶ τὸν ἄλλον ὑπὲρ τοῦ παντὸς ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ ἐξεπλάγησαν εἰς τὰς νίκας ἡμῶν καὶ ἐθαύμασαν τὸ μαρτύριον καὶ ἡγήσαντο εἰς τὰς ἀτυχίας καὶ τὰς σφαγὰς ἡμῶν καὶ ἔψαλαν τοὺς ἥρωας καὶ ὑμνήσαν τῶν Ψαρρῶν τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἀμυναν τοῦ Μεσολογγίου οἱ τότε λαοὶ οἱ γενναῖοι καὶ οἱ μεγαλοφύεστατοι τῶν ποιητῶν.

Στρατιαὶ μαχητῶν, στρατηλατῶν, ἡρώων, μαρτύρων, ναυμάχων στέφανον εὐδοξίας ἀμάραντον φέροντες ἐπλήρωσαν ἐπὶ ἐννεά ἐτη τῆς εὐγενοῦς ἀνθρωπότητος τὰς ψυχὰς χαρὰς εὐφροσύνης καὶ εἰς τὸ εὐρὺ μέλλον θά θυμωζάνται αἱ γενναῖαι ὕψεις τῶν ἀγῶνα τοιοῦτον, ἡρωϊκοῦ καὶ μαρτυρίου, ἀγωνισαμένων.

Τῶν γενναϊοτάτων τούτων μορφῶν ἄσπιλος ὑπὸ μεγαλείου καὶ τιμίας νίκης φωτιζόμενος εἶναι ὁ Κυριακούλης Μαυρομιχάλης.

Ἀδελφὸς τοῦ Πετρόμπεη δὲν εἶχεν ἐκείνου τὸ φιλόκοσμον καὶ πολυδάπανον ἀλλὰ τὸ ἀληθὺς ἐλευθέριον, σφῶν ἅμα τὸ τραγὸν καὶ λιτὸν καὶ νηράλιον τοῦ Μανιάτου. Τῆς Μάνης υἱὸς δὲν εἶχεν ἐκείνων τὸ ἐγωϊστικὸν καὶ φιλαυτον, ἀλλ' ἂν τῶν πράξεων τοῦ τῶν πολεμικῶν ἤθελε κρηπίδα ἀσφαλὴ νά ἔχωσι τὰ πολεμικὰ τοῦ Ταυγέτου τέκνα, ὑπὲρ τῆς ὅλης πατρίδος ὅπως ἐπολέμησεν ὁ Ἑλληνικώτατος ἀπὸ Μομερβασίας ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Εὐβοίᾳ

μέχρι τῆς Σπιδαντίας τῆς Ἡπειρωτικῆς.

Ἀφοδὴν εἶχε οὐχὶ τὴν ζῳόδη τὴν ἐξ ἀνασθησίας· ἐκεῖνος γινώσκων τὸν κίνδυνον ἀνέμενε αὐτὸν ἢ καὶ ἐδάδιζεν πρὸς αὐτὸν ὡς λέων ἀτρόμητος τὴν χαίτην τινάσσων. Γινώσκων τὸν ἐκ τῆς ἀτολμίας καὶ τοῦ ἀπειροπολέμου τῶν Ἑλλήνων κίνδυνον μὲ ὀλιγωτέρους τῶν χιλιῶν πρὸς μίαν μυριάδα Τούρκων πανόπλων, θαρραλέων ἐκ τῶν προτέρων νικῶν, ἐν Βαλτετσῷ, ὁπόθεν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν οἱ Ἕλληνες εἶχον διασκορπισθῇ, ἔστησε τὰ στέρνα τοῦ ἀδάμαστα, ὡς ὁ Μαλέας εἰς τῶν ἀνέμων τὴν μαρίαν, εἰς τὰ πλῆγηματα τῶν κυμάτων καὶ τῶν κεραυνῶν, καὶ ἐκέρδησε τὴν πρώτην ἐν Πελοποννήσῳ νίκην, νίκην μεγάλην καὶ σώτειραν.

Ὁ ἔκτοτε κληθεὶς θαυμαστός Κυριακούλης δὲν ἐζήτησε νά πληρώσῃ τὸν ἐν Μάνῃ πύργον τοῦ λαφύρων· πολεμιστῆς καὶ οὐχὶ ληστής ἠρκεῖτο νά λάβῃ ὡς ἀριστεῖον τὸν ὅπλισμον τοῦ ἀρίστου τῶν πολεμίων καὶ τὸν φωτοστέφανον τοῦ νικητοῦ. Οὐδὲ παρεσύρθη ἐκ τῆς νίκης ταύτης καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Πετρόμπεη εἰς φιλαρχίαν, τοῦ ἀγῶνος τῆς πατρίδος καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς πατρίδος φονεῦτριαν. Ἐν ᾧ προσετώτες κατὰ πολεμιστῶν καὶ πάλιν οὗτοι πρὸς ἀλλήλους ἐρίζοντες τὸ καθημαγμένον ἐξ Ἑλληνικοῦ αἵματος ἱδρὸν εἰδεχθῆς ἀγαλμα τῆς βδελυρῆς φιλαρχίας, ὁ Κυριακούλης εἰς ἄλλον θεοῦ σεμνοῦ καὶ ἱερωτάτου τὸν μαρμαίροντα νῶν ἀνοτάτου λιθανωτοῦ προσέφερε δαφιλεῖς θυσίας, εἰς τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα, τιμιώτατον αὐτὴν καὶ ἀγιώτατον νομίζων, ὡς εἰ ἐπαίδευθη παρὰ τῷ Σωκράτει ὁ ἄπλος Ἑλευθερολάκων.

Ἀποφάσιτον ἔχων τὴν φιλοπατρίαν ὡς ὁ Διάκος, ὁ Μάρκος Βότσαρης, ὁ Ραζηκόστικας καὶ ὁ Νικηταρᾶς, δὲν προσεπάθει νά διαρθεῖ τὸ στρατιωτικὸν ἐπιτρέπον τὰς ἀδίκους ἀπαγάς καὶ τὴν ἄλλην ἀκοσίαν, ἀλλ' ἔτασσε μὲν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν του, ἀλλ' ὅμως ἐτιμῶρε τοὺς ἀτάκτους, λιποτάκτας τοῦ καθήκοντος, τὴν πατρίδα προδίδοντας δικαίως κρίνων. Παράδειγμα δὲ θαυμάσιον εὐταξίας, μοναδικὸν ἴσως καθ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, ὑπὸ τοῦ Κυριακούλη ἐδόθη, ὅτε κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Τριπόλεως ἐπειδὴ οἱ Μανιάται αὐτοῦ, ὅπως καὶ ἄλλοι, ἀσυνειδήτως ἂν οὐχὶ καὶ προδοτικῶς ἐπώλουν τροφὰς εἰς τοὺς πολιορκουμένους, διέταξε καὶ ἐπυροβόλησαν ἐν μέσῳ τῶν πολυλόντων καὶ ἀγοραζόντων καὶ διέλυσε τὴν ἀνομον συναλλαγὴν ὡς ὑπέροχον δὲ παρῆν φιλοπατρία· καὶ στρατιωτικῆς ἀρετῆς ἐνεκωμίασαν τοῦτο αἱ ἐξοὶ τῆς Ἐπαναστάσεως μας ἱστορικοὶ (Πουκεβίλ, Βουτιῆ, Γερβίνος).

Πάντες ἔκρινον αὐτὸν ἱκανώτερον τοῦ ἀδελφοῦ του εἰς τὴν ἀριστοκρατικὴν τῆς Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐκεῖνος μετοίωσαν καὶ νηράλιος, ἀληθὴς ἀδελφὸς καὶ ἀληθὴς στρατιώτης ἐμάχετο ὡς παραστάτης τοῦ λατρευτοῦ ἀνέμου τοῦ Ἡλίου, τὸ πείθεσθαι εἰς τοὺς ἀρχοντας ὅτι σῶζει πάντοτε μὲν, μάλιστα δὲ κατὰ τὰς ἐπαναστάσεις νομίζων, παρὰ μικρὸν δὲ ἡ πατρίς νά κρημνισθῇ πάλιν εἰς τὸν τάφον ὅτι δὲν εἶχε κατὰ τοῦτο ὁ Κυριακούλης πολλοὺς μιμητάς. Ὅπως δὲ διὰ τὰς νίκας ἐνομιζέτο ἐκ τῶν ἱκανωτάτων καὶ τῶν μαλλὼν ἀτρομήτων μαχητῶν, οὕτω θαυμαστός ἐγένετο καὶ ὁ θάνατός του· τὸ σιδηρὸν ὑψηλὸν σῶμά του μὲ τὴν μελαγχρὴν μαχρὰν κόμην καὶ τὸν μακροτάτον πυκνὸν μύστακα κοσμοῦντα τὴν λεοντομορφὸν ὄψιν τοῦ μεγαλοπρεπῶς ὕψους, ὡς ὁ Πενταδάκτυλος, τὴν κορυφὴν του, ἐπὶ τοῦ γθαμλοῦ τῆς Ἀγίας Ἐλένης, λόφου καὶ ἔπεσε διὰ μυρίων τραυμάτων νικῶν καὶ διωκῶν τοὺς μωαμεθανούς.

Ἐδόξασε τὸν θεὸν ὅτι τοιοῦτον τοῦ ἐπεφύλασσε θάνατον· ὁ Μακκάριος δὲ καὶ ὅτι δὲν κατησχύνθη ἡ κεφαλὴ του, ἀλλὰ τὰ λείψανα αὐτοῦ τὰ τιμίαι ἀναπαύονται παρὰ τὸν μεγαλόφρον, ὡς αὐτὸς, Μάρκον, πλησίον τοῦ τμήματος τοῦ Μεσολογγίου φρουρᾶς.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Ὁ Ἕλλην δὲν θέλει νὰ σφετερισθῇ τίποτε ἀλλότριον· ἀλλ' ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ ἱερὰ καθήκοντα πρὸς ἀδελφούς, μεθ' ὧν συνηγωνίσθη τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα καὶ οὔτινες ἀπεχωρίσθησαν τοῦ νῦν ἀνεξαρτήτου βασιλείου, ἐναντίον τῶν δεσμῶν τοῦ αἵματος, τῆς θρησκείας καὶ τῶν ἱστορικῶν παραδόσεων.

Ἄ. Σ. Βυζάντιος.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατριῶν.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Σεβαστουπόλει κ. Ἰακώβου Φωστηροπούλου ἀπέστειλαν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατριῶν» οἱ κ. κ. Γρηγόριος Βούκουνας, ἀρχιμανδρίτης ρουβλίας 2. Μιχαὴλ Χαλικόπουλος ρουβλ. 2. Μηνᾶς Ξενάκης ρ. 2. Ἀβραάμ Τογανίδης ρ. 2. Ἰορδάνης Παπαδόπουλος ρ. 2. Μάρκος Ἀμαραντίδης ρ. 2. Νικόλαος Ἰορδανίδης ρ. 2. Ἀχιλλεὺς Τωκτόπουλος ρ. 1. Συμεὼν Στυλίδης ρ. 2. Θεοφάνης Χ. Ἰωάννου ρ. 1. Παναγῆς Τρίπκος ρ. 1. Σπυρίδων Σοϊλεμέζ ρ. 1. Τιμολέων Κακουλίδης ρ. 2. Βασίλειος Παπαδόπουλος ρ. 1. Εὐάγγελος Φώσκολος ρ. 1. Κωνστ. Κοραδῆμας ρ. 1. Ἰακώβος Φωστηρόπουλος ρ. 3. Ἦτοι ἐν ὅλῳ ρ. Ρ. 28. Ἐσφαλμένως ἀναγραφεισὶν ἐν τῷ προηγουμένῳ 16 φύλλῳ τῶν ἐκ Κύπρου δωρεῶν, ἀναδημοσιεύμεν τὸν κατάλογον αὐτῶν :

Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου λίρα Ἀγγλ. 1. Ἱερὰ Μονὴ Μαχαιρᾶ σελ. 10. Παγκύπριον Γυμνάσιον σελ. 10. Ἑλλήν. Ἀέσχη σελ. 10. Κυπριακὸς Σύλλογος σελ. 10. Θρησκευτ. Σὺλλ. Ὁρθοδοξία σελ. 4. κ. Γ. Ν. Τσαφρίδης σελ. 5. κ. Κ. Λιμνάτης σελ. 2. κ. Κλεοβ. Ἀρτεμίδης σελ. 1. κ. Ι. Χ. Τύμβιος σελ. 3. Ἀρχιμ. Ἀρχιεπ. σελ. 10

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ν. Γ. Τ. (. . .) Ἐνεκεν διμήνου ἀπουσίας τοῦ διευθύνοντος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μελετηθῇ ἀρμοδίως ἡ ὑμετέρα ὑπόδειξις, ἥς ἦδη θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ πραγμάτωσις. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ πάντοτε θερμὸν ἐνδιαφέρον. — Μ. Χ. Τ. Δ ε υ κ ω σ ί α ν. Ἡ διόρθωσις ἐγένετο κατὰ τὴν ὑμετέραν ἐπιθυμίαν, ἀλλ' ἡ αὐξήσις ἀδύνατος ἀκόμη. Δ. Κ. Σ. Κ ο ρ π ε κ λ ῆ. Ἡ ἀποστολὴ θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ Αὐγούστου. — Ι. Φ. Σ ε β α σ τ ο ὕ π ο λ ι ν. Ἐλήφθησαν ἀλλ' ἡ δημοσίευσίς ἐδράδυνεν ἐνεκεν τῆς ἀπουσίας τοῦ διευθύνοντος. Εὐχαριστοῦμεν. — Ἀδ. Λ. Σ ο υ α κ ε ῖ μ. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν προθυμίαν. Διετάχθη ἡ κατὰ τὸ ἐνὸν αὐξήσις διὰ τὸ Πόρτ Σουδάν. Δ. Σ. Ἐ λ β α ν. Θὰ γίνῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας ἡ διὰ Χάρραρ ἀποστολὴ. — Γ. Δ. Σ. Τ ρ ί κ ω μ ο ν. Ἀποστέλλονται τὰ ζητηθέντα. Ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἡμεῖς νὰ μὴ ἐλείπον τὰ φύλλα τῶν Πατριῶν ν' ἐξ οὐδεμιᾶς ἄκρας τῆς ἐλληνικῆς γῆς ἀλλ' αἱ ἐπιθυμῖαι ἡμῶν ἐξακολουθοῦσι νὰ εἶναι πλείοτεραι τῶν μέσων μας. — Ν. Γ. Δ καὶ Κ. Τ. Ἀ ν τ ε ρ ρ α. Ἀποστέλλονται εὐχαριστοῦμεν δὲ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις. — Ν. Θ. Ὑ δ ρ κ η ν. Εὐχαριστοῦμεν. Θὰ γράψωμεν. Ι. Ν. Δ. Δ ο ν δ ῖ ν ο ν. Ἐλήφθησαν θὰ γράψωμεν. Εὐχ α ρ ι σ τ ο ὦ μ ε ν.

ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΗΣ 3/16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΗΣ 3/16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

1906

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκαστον γραμμάτιον παρέχει συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος ἐκάστης κληρώσεως.

ΚΕΡΔΗ Γ' καὶ Δ' ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ
ΔΡΑΧΜΩΝ 450,000 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ἐκαστον γραμμάτιον διὰ μίαν ἐκ τῶν κληρώσεων τιμᾶται :

ΔΡΑΧΜΗΣ

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

Ἐν μέγα κέρδος	ἐξ 100,000 Δραχ.
Ἐν κέρδος	ἐξ 25,000 Δραχ.
Ἐν κέρδος	ἐκ 10,000 Δραχ.
Τρία κέρδη	ἐκ 5,000 5,000 Δραχ.
Πέντε κέρδη	ἐκ 1,000 5,000 Δραχ.
411 κέρδη	ἐξ 100 41,600 Δραχ.
578 κέρδη	ἐκ 58 28,900 Δραχ.
Ἐν ὅλῳ κέρδη	225,000 Δραχ.

ΚΕΡΔΗ ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

2 μεγ. κέρδη	ἐξ 100,000 200,000 Δρ.
2 κέρδη	ἐξ 25,000 50,000 Δρ.
2 κέρδη	ἐκ 10,000 20,000 Δρ.
6 κέρδη	ἐκ 5,000 30,000 Δρ.
10 κέρδη	ἐκ 1,000 10,000 Δρ.
822 κέρδη	ἐξ 100 82,000 Δρ.
1156 κέρδη	ἐκ 50 57,800 Δρ.
Ἐν ὅλῳ κέρδη	450,000 Δρ.

Ἀπευθυντέον : εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία τοῦ ἐσωτερικοῦ, εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Προξενίας Ἀρχὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείου) εἰς Ἀθήνας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1906.

Ὁ Διευθύνων Ταγματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΒΕΡΝΙΚΙΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

Ὅσοι θέλετε νὰ σώσητε τὰ ὑποδήματά σας, προμηθευθῆτε τὰ γνήσια εὐρωπαϊκὰ βερνίκια εἰς τὴν ὁδὸν Βουλῆς ἀριθ. 6 Ἐκαστον κυτίον λεπτὰ 25.

Ἡ περίφημος Κολώνια καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα Μποτσαράκου, πωλοῦνται εἰς τὸ Κουρεῖον τοῦ ἐν ὁδῷ Σταδίου.

ΕΤΑΙΡΙΑ Σ.Π.Α.Π.

Τὰ γραφεῖα τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν σιδηροδρόμων Π.Α.Π. μετε-

φέρθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καρόλου παρὰ τὸν Ἀγ. Κωνσταντῖνον ἰδιοκτήτην τῆς Ἑταιρίας οἰκοδομῆν. (Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. ΔΕΩΝΗ